

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: **P. Š.**
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Lukášem Hrabovským
sídlem Ó. Lysohorského 702, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2024 č. j. MSK 74083/2024, ve věci
dopravního přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 28. 6. 2024 č. j. MSK 74083/2024 **se v části**, kterou byl potvrzen výrok I) rozhodnutí Městského úřadu Kravaře ze dne 27. 4. 2022 č. j. MÚKR 5681/2022, **zrušuje** a věc se v této části **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Ve zbytku se žaloba **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2024

č. j. MSK 74083/2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kravaře (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 4. 2023 č. j. KRA 30/2022/OD/GOR, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“) v návaznosti na porušení § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona a v návaznosti na § 20 odst. 1 písm. a), odst. 2 a odst. 4 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 65/2017 Sb.“), a dále byl uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v návaznosti na porušení § 18 odst. 1 téhož zákona.

2. Žalobce v žalobě uvedl tyto žalobní body:

1) Žalobce již v podaném odvolání namítal, že správní orgán I. stupně postupoval při provádění důkazů nezákonně, když vyslechl ošetřujícího lékaře MUDr. I. P. a zdravotní sestry L. H., Bc. A. D. a Bc. T. M., čímž porušil ust. § 51 odst. 1 a § 55 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). Žalovaný v napadeném rozhodnutí nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně neshledal, když dospěl k závěru, že ze strany zdravotnického personálu nedošlo k porušení lékařského tajemství. Svědci byli vyslechnuti poté, co se jim dostalo poučení podle § 55 odst. 3 správního řádu. Žalovaný uvedl, že obsah výzvy a způsob odmítnutí a také skutečnost, zda řidič byl schopen v době výzvy této porozumět, není zahrnuto do lékařského tajemství. Tento závěr žalovaný neopřel o žádné relevantní právní předpisy. Žalobce již v průběhu řízení tvrdil, že uvedené osoby jsou vázány povinností mlčenlivosti podle § 51 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZS“) a podle Etického kodexu České lékařské komory (§ 2 odst. 10).

Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že ošetřující lékař je jednou z osob oprávněných vyzvat řidiče, aby se podrobil orientačnímu či odbornému lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a dovedl, že pokud je lékař oprávněnou osobou, lze předpokládat, že obsah, způsob výzvy a reakce řidiče na tuto výzvu budou prokazovány svědeckou výpovědí tohoto ošetřujícího lékaře. Taková argumentace je podle žalobce nesprávná. Je sice pravdou, že ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, obdobně jako §§ 20 a 21 zák. č. 65/2017 Sb., dává ošetřujícímu lékaři oprávnění vyzvat osobu ke splnění povinnosti podrobit se orientačnímu vyšetření nebo odbornému lékařskému vyšetření, zda tato osoba není pod vlivem alkoholu. Tato povinnost se však vztahuje toliko na ošetřujícího lékaře a neplatí pro další osoby, z nichž ani jedna není lékařem. Jmenované zdravotní sestry byly a jsou nadále vázány povinností mlčenlivosti ve smyslu § 51 ZZS.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Žalovaný dále uvedl, že povinnost mlčenlivosti žádný ze svědků neporušil, protože nebyli tázáni na zranění, která žalobce utrpěl, na způsob ošetření, ani na diagnózu. Takto restriktivně chápaný věcný rozsah mlčenlivosti podle § 51 ZZS je chybný a v rozporu se zákonem. Mlčenlivost dle tohoto ustanovení je koncipována širěji a je nutné ji vykládat extenzivně, jak zamýšlel zákonodárce. Povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na veškeré skutečnosti, které se povinná osoba dozví od pacienta v souvislosti s poskytováním zdravotní péče. Pokud lékař MUDr. I. P. učinil žalobci výzvu, aby se podrobil orientačnímu vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem a posléze výzvu, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu, pak tak nepochybně učinil v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb. Ze spisového materiálu plyne, že výzvu měl lékař učinit poté, co byl žalobce ošetřen, a to cca 1 hodinu poté, co byl žalobce přivezen rychlou záchrannou službou k ošetření do nemocnice. Žádnou výzvu však neučinila žádná ze zdravotních sester, ani jí to nepříslušelo, proto neměly být vyslýchány jako svědkyně bez toho, aniž by byly zproštěny mlčenlivosti žalobcem. Výslechem jmenovaných sester správní orgán I. stupně porušil povinnost stanovenou § 55 odst. 3 správního řádu. Jde o důkazy získané v rozporu se zákonem.

Výzva, kterou učinil MUDr. I. P., měla být požadována ze strany policie. Z jeho svědecké výpovědi však není zřejmé, kdy byla výzva učiněna, když tvrdil, že výzvu učinil po skončení ošetření, které trvalo asi hodinu, avšak následně uvedl, že výzvu učinil na počátku vyšetření. Za těchto okolností lze mít důvodné pochybnosti, zda vůbec MUDr. I. P. výzvu učinil, když žalobce si na nic takového nevzpomíná. Z řízení vyšlo najevo, že neexistuje jakýkoliv dokument (žádost) policie o provedení orientačního vyšetření či odborného lékařského vyšetření, zda byl žalobce ovlivněn alkoholem. Tato žádost měla být učiněna pouze ústně. Je však standardní praxí, že pokud policie požaduje toxikologické vyšetření, vyplní tzv. protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, který slouží jako žádost. Zároveň tento protokol posléze vyplní ošetřující lékař provádějící vyšetření, příslušná laboratoř a poté se předá zpět policii vyplněný s výsledky vyšetření. V daném případě policie žádný protokol (žádost) nevyplnila. Odmítnutí vyšetření rovněž není zachyceno v protokolu, ale v lékařské zprávě a na základě jakési „předběžné lékařské zprávy“ si policie měla vyžádat protokol s výsledkem vyšetření. Termín „předběžná lékařská zpráva“ není nikde definován a žalobci není zřejmé, co by mělo být jejím obsahem. Pokud tato předběžná lékařská zpráva obsahuje informace o zdravotním stavu pacienta a další údaje a byla předána policii, jde opět o případ porušení povinnosti mlčenlivosti.

2) Žalobce v době, kdy měl odmítnout výzvu ošetřujícího lékaře podrobit se lékařskému vyšetření, byl po těžké dopravní nehodě, po určitou dobu byl v bezvědomí. Po dopravní nehodě byl odvezen rychlou záchrannou službou do Slezské nemocnice v Opavě k ošetření. Na údajnou výzvu ošetřujícího lékaře si žalobce nevzpomíná. Již v řízení před správním orgánem I. stupně žalobce navrhoval, aby byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který by potvrdil nebo vyvrátil, že v době, kdy žalobce měl odmítnout výzvu lékaře, byl ve stavu, kdy si uvědomoval následky svého jednání. Žalobce rozhodného dne sice na vlastní žádost opustil nemocnici, ovšem druhý den byl nucen znovu vyhledat lékařskou pomoc, přičemž mu byl diagnostikován otřes mozku a několik zlomených žeber. Tvrzení ošetřujícího lékaře, že žalobce měl náhled a nebyl v bezvědomí, nevypovídá nic o psychickém stavu žalobce po těžké dopravní nehodě. Správní

orgány obou stupňů se dostatečně nevypořádaly s námitkou, že žalobce v době, kdy měl odmítnout podrobit se výzvě lékaře, trpěl duševní poruchou, resp. jeho psychický stav neumožňoval uvědomit si důsledky svého jednání. Podle trestněprávní judikatury posouzení otázky nepřičetnosti vyžaduje odborných znalostí z oboru psychiatrie (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 6. 1978 sp. zn. 11 Tr 21/78). Správní orgány obou stupňů se místo toho spokojily s výsledkem zdravotnického personálu. Žalobce navrhoval, aby správní orgán nechal vypracovat znalecký posudek také v návrhu na doplnění dokazování ze dne 23. 4. 2024, což správní orgán považoval za nadbytečné s tím, že postačí vyjádření ošetřujícího lékaře. Postup žalovaného považuje žalobce za nezákonný.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že námitky žalobce, jimiž dovozuje neúčinnost provedených důkazů z důvodu porušení povinnosti mlčenlivosti, jsou nedůvodné. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že pokud by bylo dáno za pravdu argumentům žalobce, znamenalo by to ad absurdum nemožnost prokázat přestupek spočívající v odmítnutí lékařského vyšetření za situace, kdy je výzva učiněna lékařem, resp. by byl dán nedůvodný rozdíl mezi postavením obviněného z přestupku, který byl vyzván jinou osobou (typicky policistou), jež povinnost mlčenlivosti nemá, tudíž ji lze vyslechnout a tak prokázat skutečnost, že výzva byla řádně učiněna, oproti situaci, kdy byl obviněný vyzván lékařem, který by podle žalobce nemohl být vyslechnut k otázce učinění výzvy a obviněnému by tak nebylo možno přestupek prokázat. Žalovaný zopakoval, že na skutečnost učinění výzvy lékařem se povinnost mlčenlivosti nevztahuje (a to ani ve vztahu k lékaři, který výzvu činí, ani ve vztahu k dalším svědkům, kteří jsou tomuto úkonu přítomni), neboť z povahy věci nejde o poskytování zdravotní služby a toto nelze dovodit ani rozšiřujícím výkladem, jak se snaží žalobce. Výpovědi svědků MUDr. P. a sestry H. o průběhu výzvy k lékařskému vyšetření a odběru krve lze tedy použít jako důkaz o přestupku žalobce. Pokud je namítáno, že svědek nevěděl, zda k výzvě došlo na počátku nebo na konci vyšetření, považuje žalovaný odpověď svědka na otázku zmocněnce žalobce za upřesňující, když nejprve k věci souvisle popsal průběh události. Nicméně pro odpovědnost za přestupek není zásadně podstatné, kdy přesně k odmítnutí výzvy došlo, neboť ani případný rozdíl času v rozmezí 1 hodiny nemá vliv na zachování totožnosti skutku. Současně odstup od doby řízení vozidla nebyl tak velký, aby bylo znemožněno zjištění hladiny alkoholu v krvi řidiče. Pokud jde o výpovědi svědkyň D. a M., nebyly z nich zjištěny žádné pro věc relevantní skutečnosti, neboť si na událost pro odstup času nepamatovaly. Otázka, kdo z příslušníků policie požádal lékaře o učinění výzvy, je irelevantní, neboť lékař je k tomuto úkonu oprávněn ze zákona (§ 21 odst. 2 zák. č. 65/2017 Sb.). Žalovaný zdůraznil, že na základě výpovědi lékaře, který popsal stav žalobce z hlediska orientace v místě a čase učiněné výzvy, nevznikly pochybnosti, které by zavdaly důvod k opatření znaleckého posudku z oboru psychiatrie k prokázání skutečnosti, zda byl obviněný v době skutku přičetný. Tyto pochybnosti nevznikají ani na základě pouhého tvrzení žalobce, že tomu tak bylo, neboť žalobce byl mj. schopen podepsat reverz. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

5. Dle obsahu správních spisů správní orgán I. stupně z oznámení přestupku Policií ČR zjistil, že dne 11. 10. 2021 ve 12.00 hod. na silnici III. třídy č. 4672 v km 0,917 mezi obcemi Štěpánkovice a Svoboda ve směru jízdy na obec Štěpánkovice, žalobce jako řidič motocyklu SUZUKI GSR 750 RZ X předjížděl osobní motorové vozidlo Mercedes-Benz RZ X takovou rychlostí jízdy, kterou nepřizpůsobil zejména svým schopnostem a vlastnostem vozidla, že došlo k dopravní nehodě. Při předjíždění vyjel s motocyklem vlevo mimo pozemní komunikaci na travnatou plochu, kde zavadil o vzrostlý strom a nárazem byl odhozen vpravo zpět na pozemní komunikaci, kde utrpěl nespecifikované zranění a byl převezen rychlou záchrannou službou do Slezské nemocnice v Opavě k ošetření. Z důvodu zranění nebyl žalobce schopen se podrobit orientačnímu vyšetření na zjištění alkoholu v dechu, a proto bylo policií vyžádáno odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu (odběr krve), kdy na výzvu ošetřujícího lékaře se žalobce odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu. Správní orgán dne 17. 2. 2022 zahájil přestupkové řízení a předvolal žalobce i svědky ošetřujícího lékaře MUDr. I. P., zdravotní sestru L. H. a policistu L. S. k ústnímu jednání dne 21. 2. 2022 v sídle svého úřadu. Žalobce ve své výpovědi uvedl, že nehodu si z důvodu zranění nepamatuje a k otázkám správního orgánu povětšinou uvedl, že si nevzpomíná nebo neví a výsledku svědků nechce být přítomen. Svědek MUDr. I. P. uvedl ve své výpovědi, že mu byla žádost Policie ČR k odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu předána rychlou záchrannou službou, kdy žalobci oznámil, že je vyžadována dechová zkouška, kterou odmítl a odběr krve, který také odmítl. Dále svědek uvedl, že žalobce byl orientovaný, byl při vědomí a měl náhled a Policii ČR byla předána předběžná zpráva o závažnosti zranění s předběžným odhadem o délce léčení, ústně také uvědomil Policii ČR o odmítnutí odběru biologického materiálu a dechové zkoušky. Svědkyně L. H. popsala, jak byla provedena výzva ošetřujícího lékaře žalobci k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu s tím, že žalobce na tuto výzvy reagoval odmítnutím a po nabízené hospitalizaci podepsal negativní reverz a byl vyzván ke kontrole při potížích dalšího dne. Svědek policista L. S. uvedl, že provedl výzvu žalobce k podrobení se orientačního vyšetření alkoholu v dechu v sanitním voze za přítomnosti zdravotního personálu, ale s ohledem na zdravotní stav žalobce a po konzultaci se zdravotním personálem usoudil, že bude vyžadovat odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu. Součástí spisu je úřední záznam nstržm. N. B. ze dne 12. 10. 2021, podle kterého dne 11. 10. 2021 ve 13.40 hod. dostala její hlídka pokyn, aby provedla dechovou zkoušku u žalobce ve Slezské nemocnici Opava. Při příjezdu na místo byl jmenovaný na odchodu u vrátnice Slezské nemocnice Opava a hlídka jej vyzvala k prokázání totožnosti a následně k odbornému vyšetření na zjištění alkoholu v dechu přístrojem Dräger, na kterou odpověděl slovy „ne“. Výzva je zaznamenána rovněž na videozáznamu, který je součástí správního spisu. Součástí správního spisu jsou dále protokol z dopravní nehody, fotodokumentace z místa dopravní nehody, plánec místa dopravní nehody, výpis z evidenční karty řidiče. Na základě takto zjištěného skutkového stavu správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 27. 4. 2022 uznal žalobce vinným:
- 1) tím, že dne 11. 10. 2021 jako řidič motocyklu odmítl podrobit se odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu (krve nebo moči) ve Slezské nemocnici v Opavě na výzvu ošetřujícího lékaře, kde byl převezen rychlou záchrannou službou k ošetření po dopravní nehodě, čímž se úmyslně dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu v návaznosti na porušení § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona a v návaznosti na § 20 odst. 1 písm. a), odst. 2 a odst. 4 zák. č. 65/2017 Sb.

2) tím, že dne 11. 10. 2021 ve 12.00 hodin jako řidič motorového vozidla řídil v provozu na pozemní komunikaci mezi obcemi Štěpánkovice a Svoboda po silnici III. třídy č. 4672 ve směru jízdy na obec Štěpánkovice motocykl tovární zn. SUZUKI GSR 750, RZ X, kdy nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména svým schopnostem a vlastnostem vozidla a to tak, že při předjíždění osobního automobilu tovární značky Mercedes-Benz RZ X vyjel vlevo mimo pozemní komunikaci na travnatou plochu, kde zavadil o vzrostlý strom a nárazem byl odhozem vpravo na pozemní komunikaci, přičemž při předjíždění nedošlo ke střetu s vozidlem Mercedes-Benz. Při dopravní nehodě došlo ke zranění obviněného a ke škodě na motocyklu, čímž z se nedbalosti dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v návaznosti na porušení § 18 odst. 1 téhož zákona. Za tyto přestupky byla žalobci uložena podle § 35b a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu správní trest pokuta ve výši 25 000 Kč a podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu správní trest zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že nepopírá, že rozhodného dne motocykl řídil, nicméně na průběh dopravní nehody, ani na své následné jednání si v důsledku dopravní nehody vůbec nepamatuje. Popřel, že by před jízdou požil alkoholické nápoje či jiné omamné látky a byl tak ve stavu, kdy by nemohl motocykl řídit. Rovněž popřel, že by vědomě odmítl podrobit se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu. Považuje za nesporné, že při dopravní nehodě utrpěl vážná zranění. Na místo dopravní nehody byl dokonce zaslán vrtulník rychlé záchranné služby a teprve po prvotním ohledání bylo rozhodnuto o převozu sanitním vozem. V sanitce nenamítal nic proti tomu, aby se podrobil dechové zkoušce, ale její provedení nebylo možné. Nelze tak bez dalšího uzavřít, že se dechové zkoušce odmítl podrobit. Žalobce zdůraznil, že špatně psychicky snáší nemocniční prostředí, a proto v šoku a ve stresu z dopravní nehody reagoval tak, že jeho jediným cílem bylo nemocnici co nejdříve opustit, což také opakovaně sdělil lékařům, proto také odmítl hospitalizaci. Vůbec si nepamatuje, že by po něm byl žádán odběr krve. Nepamatuje si, že by cokoli podepisoval ve vztahu k dalšímu dotazu ohledně žádosti podrobit se odběru krve. Žalobce vyslovil souhlas, aby k důkazu byla vyžádána jeho zdravotní dokumentace, protože hned druhý den po nehodě navštívil znovu Slezskou nemocnici v Opavě pro silné bolesti celého těla a byly mu diagnostikovány otřes mozku, zlomená žebra a další zranění. Žalobce navrhl, aby byl ve věci vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, kterým by byla zjištěna míra ovlivnění jeho zdravotního stavu v důsledku újmy na zdraví při předmětné dopravní nehodě. Vyslovil souhlas s tím, že dopravní nehodu způsobil. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

6. U jednání před krajským soudem účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci. Zástupce žalobce navrhl účastenský výslech žalobce zejména k průběhu pokusu o dechovou zkoušku policejní hlídkou při žalobcově odchodu z nemocnice.
7. K provedení tohoto navrženého důkazu krajský soud nepřistoupil, neboť obsah správního spisu je dostatečným podkladem proto, aby mohl o žalobě rozhodnout.

8. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) nebo g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.
9. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.
10. Podle ust. § 20 odst. 1 písm. a) zák. č. 65/2017 Sb., orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby, nebo poškodit majetek.
11. Podle ust. § 20 odst. 2 zák. č. 65/2017, v případě, že povinná osoba podle odst. 1 orientační vyšetření odmítne, nebo takové vyšetření nelze provést, nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
12. Podle ust. § 20 odst. 4 zák. č. 65/2017 Sb., za účelem stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických toxikologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření.
13. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce byl jako účastník dopravní nehody nejprve vyzván policistou k dechové zkoušce na alkohol, jejíž provedení však nebylo možné z důvodu zdravotního stavu žalobce, jak vyplývá i ze svědecké výpovědi zasahujícího policisty, který výslovně uvedl, že v sanitce rychlé záchranné služby nebylo možno dechovou zkoušku provést s ohledem na zdravotní stav žalobce a podmínky v sanitním voze. Následně byl žalobce vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření včetně odběru krve ošetřujícím lékařem ve Slezské nemocnici v Opavě, což odmítl. Jeho odmítnutí je zadokumentováno v Předběžné lékařské zprávě, která je součástí správního spisu. Žalobce rovněž odmítl setrvat v nemocnici a podepsal revers. Při odchodu z nemocnice byl zastaven policejní hlídkou, která u něj měla v úmyslu provést dechovou zkoušku na alkohol, což rovněž odmítl. Dle úředního záznamu Policie ČR ze dne 23. 11. 2021 o podaném vysvětlení žalobce sdělil, že si dopravní nehodu nepamätuje, neví, jak k ní došlo, vzpomíná si, že ležel v sanitce a byl převezen do Slezské nemocnice v Opavě, kde nechtěl zůstat. Musel být v šoku, nic ho nebolelo a chtěl jít domů. Bylo mu řečeno, že má otřes mozku a měl by se podrobit dalšímu vyšetření, což ale nechtěl. Podepsal revers a odešel. Pamätuje si, že před nemocnicí jej oslovili policisté a něco po něm chtěli, ale neví co, protože byl v šoku a chtěl domů. Druhého dne musel zpět do nemocnice z důvodu bolesti hrudníku, kdy mu bylo zjištěno zlomení 4 žeber na pravé straně. V podstatě shodné okolnosti a svou nevědomost o tom, že byl vyzván lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu, žalobce zopakoval v podaném odvolání.

14. Žalobcova tvrzení učiněná v průběhu správního řízení jsou tak v rozporu se svědeckou výpovědí ošetřujícího lékaře, který uvedl, že neví, z jaké důvodu žalobce vyšetření a odběr krve odmítl a na otázku, zda je možné, že by se žalobce z důvodu zranění nemohl podrobit lékařskému vyšetření s odběrem krve, uvedl: „... *ne, byl orientovaný, byl při vědomí, měl náhled*“. Svědkyně zdravotní sestra H., která byla výzvě učiněné ošetřujícím lékařem přítomna, uvedla, že žalobce odmítl vyšetření s odběrem krve a na otázku, zda mohlo zranění žalobce bránit v provedení tohoto lékařského vyšetření, uvedla: „... *ne. Nebyl v bezvědomí*“.
15. Na základě obsahu svědeckých výpovědí ošetřujícího lékaře a zdravotní sestry považuje krajský soud za zcela nedůvodnou žalobní námitku, že žalovaný jejich svědeckými výpověďmi porušil ust. § 51 odst. 1 správního řádu, tedy že by vyžadoval svědecké výpovědi osob, které by je nemohly podat z důvodu povinnosti mlčenlivosti. Otázky položené oběma svědkům se týkaly toliko úkonu, jímž byla výzva ošetřujícího lékaře, aby se žalobce podrobil lékařskému vyšetření s odběrem krve. Svědci nevypověděli nic, co by se týkalo zdravotního stavu žalobce, resp. skutečností, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti. Také výpověď o tom, jak se žalobce jevil z pohledu jeho vnímání obsahu učiněné výzvy, byla sdělením subjektivního vjemu svědků, nikoliv sdělením informací podléhajících lékařskému tajemství. Výzva k odbornému vyšetření a odběru biologického materiálu je úkonem vymezeným zákonem o provozu na pozemních komunikacích (§ 5 odst. 1 písm. f)) a také zákonem č. 65/2017 a ošetřující lékař je osobou oprávněnou takovou výzvu učinit. Také přítomná zdravotní sestra H., z jejíž výpovědi správní orgány vycházely, byla dotazována pouze na průběh úkonu výzvy k lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu.
16. Krajský soud shrnuje, že postup správního orgánu I. stupně v souvislosti s provedením důkazů svědeckými výpověďmi ošetřujícího lékaře a zdravotní sestry H. byl souladný s právní úpravou a porušení § 51 odst. 1 správního řádu krajský soud neshledal. Svědecké výpovědi dalších žalobcem jmenovaných zdravotních sester nebyly podkladem napadeného rozhodnutí, proto se jimi krajský soud nezabýval.
17. Také námitka zpochybňující dobu, kdy byla výzva učiněna (zda po nebo před skončením ošetření) je podle krajského soudu zcela nedůvodná, když z pohledu naplnění skutkové podstaty daného přestupku je rozhodné, že učiněna byla, což bylo prokázáno. Pokud žalobce zpochybňuje své odmítnutí vyšetření obsažené v Předběžné lékařské zprávě a také tuto zprávu jako takovou, krajský soud uvádí, že sporovaná Předběžná lékařská zpráva je součástí správního spisu a žalobce se s ní mohl seznámit. Ve zprávě je uvedeno, že se odmítl podrobit odbornému vyšetření s odběrem biologického materiálu.
18. Okruh námitek vznesených v prvním žalobním tvrzení tedy krajský soud důvodným neshledal.
19. V dalším žalobním bodě žalobce namítl, že tvrzení ošetřujícího lékaře, že žalobce byl orientovaný a měl náhled, nevypovídá nic o psychickém stavu žalobce, který byl po těžké dopravní nehodě, a dále zdůraznil, že již v řízení před správním orgánem I. stupně navrhl provedení znaleckého posudku k pochybnostem o svém psychickém stavu, resp. šoku po dopravní nehodě (Vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 23. 4. 2024). Obsahem

správního spisu má krajský soud prokázané, že žalobce totéž navrhoval také v odvolání, kde zdůraznil přetrvávající zdravotní potíže následujícího dne po nehodě, kdy musel vyhledat lékařskou pomoc a byl mu diagnostikován otřes mozku a několik zlomených žeber. Současně žalobce vyslovil souhlas, aby správní orgán vyžádal jeho zdravotní dokumentaci.

20. Žalovaný se s tímto důkazním návrhem vypořádal na str. 6 napadeného rozhodnutí v předposledním odstavci, kde uvedl, že z obsahu spisu nevyplývá, že by žalobce v době, kdy jej lékař vyzval k podrobení se lékařskému vyšetření na ovlivnění alkoholem, byl nepřítomný. Svědek uvedl, že obviněný plně rozuměl výzvě, kterou mu v ordinaci dal, a proto žalovaný souhlasí s postupem správního orgánu I. stupně, že nepřizval v řízení znalce z oboru psychiatrie, když má za to, že postupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
21. Krajský soud toto vypořádání žalovaného s navrženým důkazem znaleckým posudkem považuje za zcela nepřesvědčivé, nedostatečné, odporující obsahu správního spisu a také povinnosti správního orgánu řádně zjistit skutkový stav (§ 3 správního řádu). Soud nesdílí názor žalovaného, že svědeckou výpověď ošetřujícího lékaře bylo prokázáno, že žalobce učiněné výzvě porozuměl. Tvrzení žalovaného, že svědek uvedl, že žalobce plně rozuměl výzvě, je v rozporu s obsahem svědecké výpovědi ošetřujícího lékaře, který uvedl k dotazu na stav žalobce v okamžiku výzvy, že byl orientovaný, byl při vědomí, měl náhled. Svědek neuvedl, že žalobce porozuměl výzvě, ostatně taková otázka nebyla svědkovi ani položena. Žalovaný se také nijak nevypořádal s výpovědí žalobce, jenž tvrdil, že si z toho nic nepamatuje, neboť byl v šoku a totéž konzistentně uvedl také v úředním záznamu o podaném vysvětlení ze dne 23. 11. 2021, jenž je součástí správního spisu, a rovněž v odvolání. Žalovaný se nevypořádal ani s tvrzením o zhoršení zdravotního stavu žalobce do následujícího dne, kdy mu byl diagnostikován otřes mozku a zlomená žebra. Je přitom logické, že tato zranění žalobce měl již v době výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem krve, a nelze předjímat, jaký dopad na jeho psychický stav měla. Krajský soud považuje za opodstatněnou argumentaci žalobce, že obsah svědeckých výpovědí o tom, jakým dojmem žalobce působil v okamžiku učiněné výzvy na svědky, nevypovídá nic o jeho psychickém stavu, jenž v řízení od počátku zpochybňoval tvrzením o šoku a výpadku paměti, a proto také navrhoval provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru psychiatrie a dal souhlas s vyžádáním zdravotní dokumentace za účelem provedení tohoto důkazu.
22. Podle ust. § 52 správního řádu, správní orgán není vázán návrhy účastníků řízení, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, publ. ve Sb. NSS pod č. 3014/2014). Krajský soud v této souvislosti připomíná, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) obviněný z přestupku může uplatňovat nové skutečnosti a navrhopat nové důkazy i v odvolání, když omezení stanovené v § 82 odst. 4 správního řádu na řízení o přestupku nedopadá (viz rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2009 č. j. 1 As 96/2008-115, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 1856/2009). Žalobce navíc tento důkaz navrhl již v řízení před správním orgánem I. stupně a v odvolání jej toliko argumentačně rozhojnil. Správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích přesvědčivě neodůvodnily, proč tento důkaz neprovedly.

23. Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně rozhodl ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, tedy v rozporu s ust. § 3 správního řádu a žalovaný pak pochybil, když zjištěný skutkový stav shledal dostatečným a postup správního orgánu I. stupně aproboval.
24. Krajský soud proto napadené rozhodnutí ohledně tohoto přestupku (výrok I. tohoto rozsudku) zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) a dále proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správního spisu a vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.).
25. Současně krajský soud věc ve zrušené části vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
26. Žalobce podanou žalobou napadl rozhodnutí žalovaného jako celek, nicméně žalobní důvody, s nimiž se krajský soud vypořádal výše, směřovaly výlučně do prvního skutku (přestupek dle § 125 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu). Proto pokud jde o druhý přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, krajský soud žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl (výrok II. tohoto rozsudku).
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. V dané věci je napadené rozhodnutí nutno vnímat jako souhrn dvou výroků, postihujících žalobce za dva samostatné přestupky. Jelikož soud zrušil napadené rozhodnutí pouze co do jednoho přestupku a ve vztahu k druhému napadené rozhodnutí potvrdil, dospěl k závěru, že žalobce byl ve věci úspěšný pouze částečně a částečně úspěšný byl také žalovaný. U žádného z účastníků přitom míra procesního úspěchu nepřevažuje nad mírou procesního neúspěchu, proto krajský soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení nárok na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 24. února 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně